

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum post Christum debuerint esse aliqua Sacramenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

In statu
Innocentia
fuisse
certæ cære-
monia.

Respondeo, Ad hos fines valdè probabile est in illo statu futuras certas cæremonias diuinitus inspiratas, & in toto humano genere seruandas; vt rectè docet Durandus dist. 1. quæst. 2. & insinuat D. August. lib. 8. de Genesi ad Literam c. 4. cum ait, *Nec sine Mysterijs rerum spiritualium corporaliter presentatis voluit Deus hominem in Paradiso viuere*: hæ tamen cæremonia non debebant idcirco esse Sacramenta, quia non contulissent gratiam internam aut externam ex opere operato; quod necessarium est ad rationem Sacramenti. Quod si in eo statu aliqui peccassent, satis fuisse remedium contritionis; nam pauci lapsi fuissent, & hi facile respiciissent per gratiam præuenientem, suâ miseriâ & aliorum felicitate edocti.

ARTICVLVS III.

Vtrum post peccatum ante Christum debuerint esse Sacramenta?

4 Respondeatur Affirmatiuè. Ratio est, Quia homo post peccatum non potuit saluari, nisi per fidem Christi: ergo debebat hanc fidem quibusdam cæremonijs externis protestari; quæ cæremonia dicuntur Sacramenta. Patet consequentia: Quia debebant colere Messiam futurum, & excitare eius desiderium & sanctificationis per ipsum conferendæ; denique eius fidem & cognitionem fouere: hoc enim totum auctori salutis est debitum.

ARTICVLVS IV.

Vtrum post Christum debuerint esse aliqua Sacramenta?

Respondeatur, In lege noua debebant esse aliqua Sacramenta distincta à Sacramentis legis Veteris. Probatur Primò, Quia aliter debent præfigurari futura, aliter representari iam presentia vel exhibitata. Atqui Sacramenta legis Veteris præfigurabant mysteria Christi futura, nostra autem debent representare iam exhibitata: ergo debent esse distincta. Vide D. Augustinum lib. 19. contra Faustum c. 13. & 16. Secundò, Quia status nouæ legis est perfectior tum cognitione, tum gratia: ergo & eius Sacramenta debent esse perfectiora tum in significando, tum in efficiendo. Tertio, Sacramenta vetera tantummodò erant idonea ad pædagogiam infantium in fide: ergo inepta statui nouæ legis, qui est virilis. Quarto, Quia illa Sacramenta erant vmbra, figuræ, parabola instantis temporis, exemplaria cælestium, ad Hebræos 9: ergo debebant euanescere, veritate succedente, & alia institui quæ verè essent cælestia. Quintò, Quia homini difficillimum est disponere se ad gratiam, insistere rebus spiritualibus, & operibus supernaturalibus vitæ æternæ meritorijs: ergo necessarium fuit illi subuenire quibusdam cæremonijs externis, quibus sine magno labore gratiam consequeretur; alioqui paucissimi saluati fuissent; quod non est consentaneum statui nouæ Legis, qui est status gratiæ & misericordiæ.

5
Affirmatur

QVÆSTIO LXII.

De principali effectu Sacramentorum,
qui est Gratia.

In Sex Articulos diuisa.

ARTICVLVS I.

Vtrum Sacramenta sint causa Gratia?

1 Error cõ-
munis hæ-
reticorum
nostri tem-
poris.

Respondeatur Affirmatiuè. Notandum est, Omnes Hæreticos huius temporis consentire, quod Sacramenta non conferant gratiam, sed sola fides: Sacramenta autem esse dumtaxat cæremonias quasdam, quibus fidem nostram coram Ecclesia profitemur: ita Swinglius & Bucerus. Vel symbola quedam bonorum operum; Exempli gratia, Baptismum esse signum afflictionum, quas Christiani debent perferre; & ob hunc finem dumtaxat Baptismum summi; ita Anabaptistæ. Vel esse signa, quæ significant nos iustificari per fidem, qua diuinas promissiones apprehendimus, dum applicantur Sacramenta: ita Lutherani. Vel denique esse signa & sigilla, quibus Deus testetur conscientijs nostris nos antea esse iustificatos per fidem vel nostrâ vel parentum: ita Calvinistæ. Vnde omnium Hæreticorum sententiâ, Sacramenta per se nihil confe-

runt, sed sola fides: ipsa autem sunt nudæ cæremonia, & arida signa, non minùs quàm cæremonia veteris Legis; quod olim tenuere Caiani apud Tertullianum, contra quos scripsit librum de Baptismo; & Armeni, teste Guidone, verbo Armeni.

Dico Primò, Sacramenta nouæ Legis non sunt causa primaria gratiæ nec efficiens, nec meritoria: primaria enim efficiens est solus Deus per diuinitatem; meritoria est Christus Dominus per humanitatem.

Dico Secundò, Certum tamen est de fide, omnia Sacramenta nouæ Legis per se & ex opere operato conferre gratiam sanctificantem non potentibus obicem.

Vbi nota, Sacramenta dici conferre gratiam ex opere operato, ob duas causas: Prima, Quia eam conferunt non quâ opus hominis, sed quâ opus Dei; id est, quatenus sunt opus à Deo institutum: vnde *Ex opere operato* idem est, ac si dicas, *Ex diuina institutione*: quomodo etiam actus internus, vt nuda fides, vel attritio conferret gratiam ex opere operato, si Deus decreuisset hominè per tales actus sanctificare. Secunda, Quia Sacramenta gratiam

2
Conferunt
gratiam
ex opere
operato.